

Ring pappa

*Om jag cyklar fort, tänkte Yu,
hinner jag hem innan gatorna
blir översvämmade.*

Julie Cornelius-Huang

(Baserad på en sann berättelse)
Författaren bor i Utah, USA.

"Var ... vid gott mod, för jag ska leda er" (L&F 78:18).

Yu gick ut ur skolan och ställde sig på trottoaren där det gick många människor. Huvudet var fullt av matte efter hans extralektion. Människorna skyndade förbi med sina paraplyer. Stora regndroppar föll snabbt och gatan var dränkt av vatten.

Yus vän Lin kom ut till honom. "Du borde ringa din pappa och be honom hämta dig", sa Lin. "Magister Zhang säger att det är översvämning i några delar av staden."

"Jag kan ta mig hem på egen hand."

"Men titta på allt vatten!" sa Lin och pekade på vattnet som snabbt rann förbi i rännstenen.

För ett ögonblick fick Yu en konstig känsla. Hade Lin rätt? Kanske borde han ringa pappa och be honom

om skjuts hem innan gatorna blev översvämmade. Men han och pappa hade grälat kvällen innan och Yu var fortfarande arg. Han ville inte be pappa om hjälp.

Yu tog bort låskedjan från cykeln och sa hej då till Lin. *Om jag cyklar fort, tänkte Yu, hinner jag hem innan gatorna blir översvämmade.*

Han trampade ivrigt, men snart blev händerna kalla och kläderna genomblöta, och han var jättetrött. Återigen kom tanken att han skulle ringa pappa. Kom den känslan från den Helige Anden? Missionärerna som döpte honom hade sagt att den Helige Anden skulle vägleda honom. Yu tittade upp mot himlen. Den var så grå att han inte kunde se toppen av byggnaderna. Men han var fortfarande arg på pappa.

Yu struntade i känslan och fortsatte trampa. Vattnet stod så högt att affärsinnehavarna stängde sina butiker. Människor flyttade sina tillhörigheter till övervåningarna. Yu såg en mamma fösa fram två barn genom vattnet i en liten plastbåt.

Nu nådde vattnet upp över Yus fotleder och han kunde inte trampa längre. Han klev av och vadade framåt med cykeln. Det var nog för sent att ringa pappa nu, och det regnade fortfarande. Åskan mullrade och blixarna for över himlen ovanför honom. Yu var rädd. Och han var så trött! Han tittade framåt.

Det var fortfarande långt kvar hem. Han borde inte ha struntat i den Helige Anden bara för ett dumt gräl.

Yu stannade och bad en kort bön. Han kunde inte höra sin röst för regnet och åskan, men han visste att hans himmelske Fader kunde höra honom.

"Himmelske Fader", bad Yu. "Hjälp mig att komma hem ordentligt." När han var klar kände han sig stark nog att fortsätta.

Till slut fick Yu syn på sitt hus på kullen. Frusen, trött och av någon anledning utan ena skon, kämpade sig Yu uppför kullen. Han såg att pappa väntade på honom utanför huset. Pappa skyndade nerför kullen för att möta honom och vattnet plaskade när han sprang.

När pappa kom fram till Yu slog han armarna om honom. "Jag var så orolig!" sa pappa. "Du skulle ha ringt mig!"

"Jag trodde att vi var arga på varandra", sa Yu.

"Jag är aldrig så arg att jag inte vill hjälpa dig", sa pappa. Sedan tog han Yus cykel och föste den resten av vägen uppför kullen.

Fastän åskan ekade mellan de höga byggnaderna och regnet öste ner hade Yu en varm känsla inom sig. Han kände sig lugn och trygg när han följde pappa hem. ●

"Vår Fader i himlen visste att vi under jordelivet skulle ställas inför utmaningar ... För att ge oss styrka och gudomlig vägledning gav han oss den Helige Anden."

Äldste Ronald A. Rasband i de tolv apostlarnas kворum, "Låt Guds Ande leda dig", *Liahona*, maj 2017, s. 93.